

Raad van de gemeente Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

2015.11271
Reg. nr. 17211.5102
28 MRT 2015
Gemeente Maastricht

Datum	Ons nummer	Uw kenmerk
25 maart 2015	201403130/2/R6	
Onderwerp	Behandelend ambtenaar	
Maastricht	C.J.M. van der Knaap-Bom	
bp. Partiële herziening bp. Maastricht- West	070-4264370	

In de bovenvermelde zaak is uitspraak gedaan. De procedure is daarmee beëindigd.
Een eensluidend afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Hoogachtend,

de griffier

Deze brief is geautomatiseerd aangemaakt en is daarom niet ondertekend.

De administratie is op 4 mei gesloten.

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

L. Yaghin en R. Delfani, wonend te Maastricht,
appellanten,

en

1. het college van burgemeester en wethouders van Maastricht,
2. de raad van de gemeente Maastricht,
verweerders.

Procesverloop

Bij besluit van 14 februari 2014 heeft het college van burgemeester en wethouders ten behoeve van de vaststelling van het bestemmingsplan "Partiële herziening bestemmingsplan Maastricht-West" voor onder meer het perceel Frans van de Laarplein 30 een hogere waarde als bedoeld in artikel 100a van de Wet geluidhinder vastgesteld (hierna: het besluit hogere waarden).

Bij besluit van 18 februari 2014 heeft de raad het bestemmingsplan "Partiële herziening bestemmingsplan Maastricht-West" vastgesteld.

Tegen deze besluiten hebben Yaghin en Delfani beroep ingesteld.

Het college en de raad hebben een verweerschrift ingediend.

Het college en de raad hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaken ter zitting behandeld op 8 september 2014, waar Yaghin en Delfani en de raad en het college, beide vertegenwoordigd door mr. M.M.E. Wetzels en ing. A.J.J. Vermeulen, beiden werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

Bij tussenuitspraak van 26 november 2014 in zaak nrs. 201403130/1/R6 en 201403131/1/R6 heeft de Afdeling het college en de raad opgedragen om binnen 16 weken na de verzending van deze uitspraak het daarin omschreven gebrek te herstellen. Deze tussenuitspraak is aangehecht.

Ter uitvoering van de tussenuitspraak hebben het college en de raad een nadere motivering voor het besluit hogere waarden onderscheidenlijk het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan gegeven.

Yaghin en Delfani zijn in de gelegenheid gesteld hun zienswijze over de wijze waarop het gebrek is hersteld naar voren te brengen. Van deze gelegenheid hebben zij geen gebruik gemaakt.

De Afdeling heeft bepaald dat een nadere zitting achterwege blijft. Vervolgens heeft de Afdeling het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. De Afdeling heeft in de tussenuitspraak overwogen dat uit het rapport "Akoestisch onderzoek bestemmingsplan "Maastricht-West"" van 17 september 2013, dat in opdracht van het college is opgesteld door Goudappel Coffeng, volgt dat de geluidbelasting op de gevel van de woning van Yaghin en Delfani ter hoogte van zolder niet is berekend. Voorts heeft de Afdeling geoordeeld dat dit een omissie betreft en dat het besluit hogere waarden in zoverre onzorgvuldig is voorbereid en dat als gevolg hiervan aanleiding wordt gezien voor het oordeel dat het standpunt van de raad bij de vaststelling van het bestemmingsplan, dat ten aanzien van de woning van

Yaghin en Delfani aan de bij het besluit hogere waarden voor de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting vastgestelde hogere waarde zou kunnen worden voldaan, onzorgvuldig tot stand is gekomen.

2. Gelet op deze overwegingen in de tussenuitspraak ziet de Afdeling in hetgeen Yaghin en Delfani hebben aangevoerd aanleiding voor het oordeel dat het besluit hogere waarden, waarbij aan de woning van Yaghin en Delfani een hogere waarde van 59 dB is toegekend, en het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in zoverre zijn genomen in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht.

De beroepen tegen het besluit hogere waarden en het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan zijn derhalve gegrond. Het besluit hogere waarden dient te worden vernietigd, voor zover daarbij voor de woning Frans van de Laarplein 30 een hogere waarde is vastgesteld. Het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan dient te worden vernietigd, voor zover het betreft het plandeel met de bestemming "Verkeer".

3. De Afdeling heeft in de tussenuitspraak het college de opdracht gegeven akoestisch onderzoek te doen naar de geluidbelasting ter hoogte van de zolder op de gevel van de woning van Yaghin en Delfani. Voorts heeft de Afdeling de raad de opdracht gegeven te bezien of dit onderzoek aanleiding geeft het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan te wijzigen.

4. Ter uitvoering van de tussenuitspraak hebben het college en de raad het besluit hogere waarden onderscheidenlijk het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan bij brief van 19 december 2014 nader gemotiveerd met verwijzing naar een rapport van 9 december 2014, waarin de resultaten zijn neergelegd van een alsnog door Goudappel Coffeng verricht onderzoek naar de geluidbelasting ter hoogte van de zolder op de gevel van de woning van Yaghin en Delfani. Uit het rapport van 9 december 2014 volgt dat de geluidbelasting ter plaatse van de zolder - waarneemhoogte 7,5 m - na uitvoering van het plan met toepassing van de geluidreducerende maatregelen 58,98 dB bedraagt. Op hetzelfde waarneempunt en op een waarneemhoogte van 4,5 m bedraagt de geluidbelasting 59,30 dB. In het rapport is geconcludeerd dat de geluidbelasting op de eerste verdieping maatgevend is en dat de maximale geluidbelasting op de woning derhalve 59 dB blijft bedragen in de plansituatie met de voorgenomen geluidreducerende maatregelen.

5. Yaghin en Delfani hebben naar aanleiding van de bij brief van 19 december 2014 gegeven nadere motivering geen zienswijze ingediend. De Afdeling ziet, in aanmerking genomen dat geen zienswijze naar voren is gebracht tegen de inhoud van de brief van 19 december 2014, geen aanleiding voor het oordeel dat de door het college en de raad gegeven motivering niet toereikend is. Gelet hierop heeft het college met verwijzing naar het rapport van 9 december 2014 het onder 1 weergegeven gebrek hersteld, zodat de Afdeling aanleiding ziet de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit hogere waarden geheel in stand te laten.

6. Gezien hetgeen onder 5 is overwogen, heeft de raad zijn standpunt, dat voor de woning van Yaghin en Delfani aan de bij het besluit hogere waarden voor de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting vastgestelde hogere waarde zou kunnen worden voldaan, eveneens mogen baseren op het rapport van 9 december 2014. Gelet hierop ziet de Afdeling aanleiding de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan geheel in stand te laten. Daartoe overweegt de Afdeling ook dat Yaghin en Delfani niet aannemelijk hebben gemaakt dat de verwachting bestaat dat de eventueel nadelige invloed van het plan op de waarde van hun woning zodanig zal zijn dat de raad bij de afweging van de belangen hieraan een groter gewicht had moeten toekennen dan hij heeft gedaan. Hierbij is van belang dat de raad heeft aangegeven dat Yaghin en Delfani in het kader van de grondverwerving een schadeloosstelling op basis van de onteigeningswet ontvangen en, mocht verplaatsing van de poort voor hun woning noodzakelijk zijn, de kosten daarvan worden meegenomen in de bepaling van de schadeloosstelling.

7. Het college en de raad dienen op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld. Daarbij worden de thans aan de orde zijnde zaken aangemerkt als samenhangende zaken in de zin van artikel 3 van het Besluit proceskosten bestuursrecht. In elk van deze zaken zal dan ook de helft van de in aanmerking komende proceskosten worden vergoed.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. verklaart de beroepen gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 14 februari 2014, waarbij het college van burgemeester en wethouders van Maastricht hogere waarden als bedoeld in artikel 100a van de Wet geluidhinder heeft vastgesteld, voor zover daarbij voor de woning Frans van de Laarplein 30 een hogere waarde is vastgesteld;
- III. vernietigt het besluit van 18 februari 2014, waarbij de raad van de gemeente Maastricht het bestemmingsplan "Partiële herziening bestemmingsplan Maastricht-West" heeft vastgesteld, voor zover het betreft het plandeel met de bestemming "Verkeer";
- IV. bepaalt dat de rechtsgevolgen van de vernietigde besluiten, bedoeld onder II. en III., geheel in stand blijven;
- V. veroordeelt de raad van de gemeente Maastricht tot vergoeding van bij L. Yaghin en R. Delfani in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 245,00 (zegge: tweehonderdvijfenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander;
- VI. veroordeelt het college van burgemeester en wethouders van Maastricht tot vergoeding van bij L. Yaghin en R. Delfani in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 245,00 (zegge: tweehonderdvijfenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander;
- VII. gelast dat de raad van de gemeente Maastricht aan L. Yaghin en R. Delfani het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 165,00 (zegge: honderdvijfenzestig euro) vergoedt, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander;
- VIII. gelast dat het college van burgemeester en wethouders van Maastricht aan L. Yaghin en R. Delfani het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 165,00 (zegge: honderdvijfenzestig euro) vergoedt, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de ander.

Aldus vastgesteld door mr. W.D.M. van Diepenbeek, voorzitter, en mr. E. Helder en mr. R. Uylenburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, griffier.

201403130/2/R6 en
201403131/2/R6

6

25 maart 2015

w.g. Van Diepenbeek
voorzitter

w.g. Van Loo
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 25 maart 2015

418.

Verzonden: 25 maart 2015

201403130/1/R6 en

201403131/1/R6.

Datum uitspraak: 26 november 2014

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak, deels tussenuitspraak (als bedoeld in artikel 8:51d van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb)), in het geding tussen:

1. L. Yaghin en R. Delfani, wonend te Maastricht,
2. A.M.T.M. Leenders en J. Niesten, wonend te Lanaken (België),
appellanten,

en

1. het college van burgemeester en wethouders van Maastricht,
2. de raad van de gemeente Maastricht,
verweerders.

Procesverloop

Bij besluit van 14 februari 2014 heeft het college van burgemeester en wethouders ten behoeve van de vaststelling van het bestemmingsplan "Partiële herziening bestemmingsplan Maastricht-West" voor onder meer de percelen Frans van de Laarplein 30, Frans van de Laarstraat 2 en Brusselseweg 222, een hogere waarde als bedoeld in artikel 100a van de Wet geluidhinder (hierna: Wgh) vastgesteld (hierna: het besluit hogere waarden).

Bij besluit van 18 februari 2014 heeft de raad het bestemmingsplan "Partiële herziening bestemmingsplan Maastricht-West" vastgesteld.

Tegen deze besluiten hebben Yaghin en Delfani en Leenders en Niesten beroep ingesteld.

Het college en de raad hebben een verweerschrift ingediend.

Het college en de raad hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaken ter zitting behandeld op 8 september 2014, waar Yaghin en Delfani en de raad en het college, beide vertegenwoordigd door mr. M.M.E. Wetzels en ing. A.J.J. Vermeulen, beiden werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 8:51d van de Awb kan de Afdeling het bestuursorgaan opdragen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen.

Het besluit hogere waarden

Ontvankelijkheid

2. Ingevolge de artikelen 3:11, 3:15 en 3:16 van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 110c, eerste lid, van de Wgh, wordt het ontwerpbesluit ter inzage gelegd voor de duur van zes weken en kunnen gedurende deze termijn zienswijzen naar voren worden gebracht bij het college.

Leenders en Niesten hebben geen zienswijze over het ontwerpbesluit hogere waarden naar voren gebracht.

Ingevolge artikel 8:1 van de Awb, in samenhang gelezen met artikel 8:6 van de Awb en artikel 2 van bijlage 2 bij de Awb alsmede met artikel 6:13 van de Awb, kan geen beroep worden ingesteld tegen het besluit tot vaststelling van hogere waarden voor de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting door een belanghebbende die over het ontwerpbesluit niet tijdig een zienswijze naar voren heeft gebracht, tenzij hem redelijkerwijs niet kan worden verweten dit te hebben nagelaten. Deze omstandigheid doet zich niet voor. Het beroep van Leenders en Niesten tegen het besluit hogere waarden is niet-ontvankelijk.

Inhoudelijk

3. Yaghin en Delfani kunnen zich niet verenigen met het besluit hogere waarden voor zover voor hun woning op het perceel Frans van de Laarplein 30 een hogere waarde van 59 dB is vastgesteld.

Yaghin en Delfani voeren hiertoe aan dat het akoestisch onderzoek dat ten grondslag ligt aan het besluit hogere waarde onvolledig is. Zij betogen dat in het akoestisch onderzoek ten onrechte geen rekening is gehouden met de eventuele sloop van de woning aan de Frans van de Laarstraat 2. Zij betogen verder dat de geluidbelasting op de zolder ten onrechte niet is onderzocht. Yaghin en Delfani vrezen dat hierdoor niet is gewaarborgd dat op de zolder aan een binnenwaarde van maximaal 33 dB zal worden voldaan. Yaghin en Delfani betogen voorts dat in het akoestisch onderzoek ten onrechte geen rekening is gehouden met de aanleg van een drempel in de weg.

3.1. Ingevolge artikel 76, eerste lid, van de Wgh worden bij de vaststelling van een bestemmingsplan dat geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op gronden behorende tot een zone als bedoeld in artikel 74, ter zake van de geluidbelasting, vanwege de weg waarlangs die zone ligt, van de gevel van woningen binnen die zone de waarden in acht genomen die ingevolge artikel 82 en 100 als de ten hoogste toelaatbare worden aangemerkt.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder a, worden in afwijking van het eerste lid bij de vaststelling van een bestemmingsplan hogere waarden in acht genomen, voor zover met toepassing van artikel 83, 85 of 100a voor de vaststelling van het bestemmingsplan zodanige waarden zijn vastgesteld.

Ingevolge artikel 100, eerste lid, is de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting vanwege een te reconstrueren weg, van de gevel van woningen binnen de zone 48 dB.

Ingevolge artikel 100a, eerste lid, kan voor de ter plaatse ten hoogste toelaatbare geluidbelasting van de gevel van woningen een hogere waarde dan de ingevolge artikel 100 geldende worden vastgesteld.

Ingevolge het tweede lid mag de krachtens het eerste lid te stellen hogere waarde niet hoger worden gesteld dan 68 dB.

Ingevolge artikel 110a, eerste lid, van de Wgh is het college binnen de grenzen van de gemeente bevoegd tot het vaststellen van een hogere waarde voor de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting.

Ingevolge artikel 112 van de Wgh treft het college indien met betrekking tot aanwezige of in aanbouw zijnde woningen toepassing is gegeven aan artikel 100a met betrekking tot de geluidwering van de gevels van de betrokken woningen maatregelen om te bevorderen dat de geluidbelasting, vanwege de weg, binnen de woning bij gesloten ramen na de reconstructie ten hoogste bedraagt:

- a. ingeval voor de betrokken woningen bij de reconstructie voor de eerste maal een hogere waarde dan 48 dB, voor de geluidbelasting van de gevel, vanwege de weg, is vastgesteld: 33 dB;
- b. ingeval voor de betrokken woningen eerder een hogere waarde voor de

geluidbelasting is vastgesteld: de waarde die voor de reconstructie ingevolge het bij of krachtens deze wet voor de onderscheiden situaties bepaalde, dan wel ingevolge het krachtens artikel 3 van de Woningwet bepaalde ten hoogste toelaatbaar was.

3.2. Op de verbeelding van het bestemmingsplan "Maastricht-West" is ter plaatse van het perceel Frans van de Laarplein 30 de bestemming "Wonen" en de aanduiding "maximum aantal bouwlagen: 2" opgenomen.

Ingevolge artikel 1, lid 1.26, van de planregels wordt onder een bouwlaag verstaan een gedeelte van een gebouw, dat door gelijke of nagenoeg gelijke hoogte liggende vloeren of balklagen is begrensd, zulks met uitsluiting van onderbouw en zolder, en met een maximale hoogte van 3,6 m voor woningen en andere gebouwen.

Ingevolge artikel 15, lid 15.1, onder a, zijn de voor "Wonen" aangewezen gronden bestemd voor wonen in de vorm van woningen.

Ingevolge lid 15.2.1, onder c, geldt voor het bouwen van hoofdgebouwen dat het aantal bouwlagen niet meer mag bedragen dan ter plaatse van de aanduiding "maximum aantal bouwlagen" is aangegeven.

3.3. Met betrekking tot het betoog dat in het geluidonderzoek ten onrechte rekening is gehouden met de woning op het perceel Frans van de Laarstraat 2, overweegt de Afdeling dat vast staat dat de woning ten tijde van de vaststelling van het plan aanwezig was. Voorts leidt het bestemmingsplan "Partiële herziening bestemmingsplan Maastricht-West" er niet toe dat de woning niet meer als zodanig is bestemd. Het college heeft toegelicht dat de woning in stand kan blijven met het huidige wegontwerp. Onder deze omstandigheden bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat het college het akoestisch rapport niet aan zijn besluitvorming ten grondslag mocht leggen. Het betoog faalt.

3.4. In het rapport "Akoestisch onderzoek bestemmingsplan Maastricht-West" van 17 september 2013, dat in opdracht van het college is opgesteld door Goudappel Coffeng, zijn de resultaten neergelegd van het onderzoek naar de geluidbelasting op onder meer de gevel van de woning van Yaghin en Delfani. Volgens het rapport zijn de geluidbelastingen berekend voor de waarneemhoogtes van 1,5, 4,5 en 7,5 m. Dit is representatief voor de begane grond, de eerste verdieping en de tweede verdieping. Wanneer gebouwen meer of minder verdiepingen hebben, zijn de waarneemhoogtes hierop aangepast, aldus het rapport.

Uit hoofdstuk 3 van het rapport volgt dat het onderzoek overeenkomstig het Reken- en meetvoorschrift geluidhinder 2012 en de daarin voorgeschreven Standaardrekenmethode II is uitgevoerd.

3.5. Ingevolge bijlage III bij het Reken- en meetvoorschrift geluidhinder 2012 dient een toeslag te worden berekend voor de aanwezigheid van een obstakel dat de snelheid sterk beperkt. Deze correctie wordt toegepast als ten gevolge van het obstakel de gemiddelde snelheid van het verkeer ten minste wordt gehalveerd en het verkeer ten gevolge van het obstakel afremt en weer optrekt. Het college stelt dat in de nabijheid van de woning van Yaghin en Delfani niet een traditionele drempel, maar een verkeersplateau wordt aangelegd. Volgens het college betreft het een

verkeersplateau waarvoor niet hoeft te worden afgeremd indien het verkeer zich houdt aan de snelheid van maximaal 50 km/uur. De Afdeling acht niet aannemelijk gemaakt dat het voorziene verkeersplateau leidt tot een vermindering van de snelheid van het verkeer met de helft of meer, als bedoeld in het Reken- en meetvoorschrift geluidhinder 2012. Gelet hierop ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat het college zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het verkeersplateau geen obstakel is waarvoor een obstakelcorrectie had moeten worden toegepast. Derhalve bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de aanleg van een verkeersplateau zorgt voor extra geluidhinder waarmee het akoestisch onderzoek rekening had moeten houden. Het betoog faalt.

3.6. Wat betreft het betoog van Yaghin en Delfani dat ter hoogte van de zolder geen gevel isolerende maatregelen zullen worden getroffen, overweegt de Afdeling als volgt. Het college heeft bij het bestreden besluit op grond van artikel 100a van de Wgh hogere waarden vastgesteld die betrekking hebben op de geluidbelasting van de gevel van de betrokken woning. Voor de geluidbelasting binnen woningen geldt hetgeen is bepaald in artikel 112 van de Wgh. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 14 april 2010 in zaak nr. 200905932/1/M2 (www.raadvanstate.nl) volgt uit de systematiek van de artikelen 100a en 112 van de Wgh dat eerst na vaststelling van hogere waarden behoeft te worden bepaald of gevel isolerende maatregelen moeten worden getroffen en staat de vraag of de verplichting hiertoe bestaat los van de beoordeling van de rechtmatigheid van het hogere waarden besluit. Het betoog faalt.

3.7. Ingevolge bijlage IV van het Reken- en meetvoorschrift geluidhinder 2012 wordt de gemiddelde verdiepingshoogte van woningen gesteld op 3 m. Een schuine kap wordt hierbij meegenomen als een volledige verdiepingshoogte. De modellering van een schuine kap als recht blok mag echter niet leiden tot niet reële reflecties naar waarneempunten. Waarneempunten voor gebouwen worden ten minste gekozen ter hoogte van de eerste verdieping (dit is een hoogte van 5 m boven plaatselijk maaiveld) en bij woongebouwen met drie of meer woonlagen ter hoogte van de bovenste verdieping (dit is 1 m onder de nok van het gebouw). Daarnaast kan voor de begane grond, de beoordeling van het buitenklimaat en de beoordeling van de effecten van schermen een waarneempunt op 1,5 m boven plaatselijk maaiveld worden gekozen.

3.8. Vast staat dat op het perceel van Yaghin en Delfani een woning is toegestaan met twee bouwlagen en een zolder. Yaghin en Delfani hebben ter zitting toegelicht dat deze zolder is ingericht als zelfstandige studio waar wordt gewoond. Uit het akoestisch rapport volgt dat de geluidbelasting op de gevel van de woning ter hoogte van de begane grond en de eerste verdieping is berekend en niet ter hoogte van de zolder. Het college heeft ter zitting medegedeeld dat, gelet op de bewoning van de zolder en gelet op bijlage IV van het Reken- en Meetvoorschrift geluidhinder 2012, het ontbreken van een berekening van de geluidbelasting op de gevel van de woning ter hoogte van de zolder een omissie betreft. Nu het college deze omissie heeft erkend en hij zich daarmee op een ander standpunt stelt dan

bij de vaststelling van het besluit hogere waarden, moet worden geoordeeld dat het besluit op dit punt niet is voorbereid met de bij het nemen van een besluit te betrachten zorgvuldigheid, zoals vereist door artikel 3:2 van de Awb. Het betoog slaagt.

Bestuurlijke lus

4. De Afdeling ziet in het belang van een spoedige beëindiging van het geschil aanleiding het college op te dragen om binnen zestien weken na verzending van deze uitspraak het onder 3.8 genoemde gebrek in het besluit hogere waarden te herstellen. Het college dient daartoe met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen onderzoek te doen naar de geluidbelasting ter hoogte van de zolder van de gevel van de woning aan het Frans van de Laarplein 30 overeenkomstig het Reken- en Meetvoorschrift geluidhinder 2012 vanwege de reconstructie van de weg. Het college dient de resultaten van het akoestisch onderzoek mede te delen aan de andere partij en zo nodig het besluit te wijzigen. Daarbij hoeft geen toepassing te worden gegeven aan afdeling 3.4 van de Awb. Dit besluit dient in dat geval op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te worden gemaakt. Het college dient de Afdeling de uitkomsten van het nader onderzoek en het eventuele gewijzigde besluit mede te delen.

Het bestemmingsplan

5. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De Afdeling toetst deze beslissing terughoudend. Dit betekent dat de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden beoordeelt of aanleiding bestaat voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

6. Het plan voorziet onder meer in een planologisch kader voor de verbreding en de verkeerskundige aansluiting van bestaande wegen op het nieuwe Noorderbrugtracé.

Het beroep van Yaghin en Delfani

7. Ter zitting hebben Yaghin en Delfani hun beroepsgrond die ziet op de rechtsonzekerheid van het plan wat betreft de situering van de weg ingetrokken.

8. Het beroep van Yaghin en Delfani is gericht tegen het plandeel met de bestemming "Verkeer" dat is toegekend aan hun perceel en de gronden daaromheen. Zij betogen dat het plan ten onrechte voorziet in een verbreding van de weg richting hun perceel. Yaghin en Delfani voeren hiertoe aan dat de raad niet heeft onderbouwd waarom verplaatsing van de weg in zuidelijke richting niet mogelijk is. Volgens Yaghin en Delfani zijn aan die

zijde van de weg voldoende gronden beschikbaar en is dit alternatief goedkoper.

Yaghin en Delfani betogen voorts dat de raad onvoldoende heeft onderbouwd waarom hun gronden benodigd zijn voor het plan.

Yaghin en Delfani betogen voorts dat zij door het plan niet meer naast hun woning kunnen parkeren en hierdoor onevenredig in hun parkeermogelijkheden worden beperkt.

8.1. Ingevolge artikel 2 van de planregels zijn, voor zover relevant, de regels van het bestemmingsplan "Maastricht-West" onverkort van toepassing op dit plan.

Ingevolge artikel 13, lid 13.1, van de planregels van het bestemmingsplan "Maastricht-West", zijn de voor "Verkeer" aangewezen gronden bestemd voor:

- a. parkeervoorzieningen;
- b. wegverkeer;
- c. verblijfsgebied;
- [...];
- f. groenvoorzieningen;
- g. speelvoorzieningen.

8.2. De raad dient bij de keuze van een bestemming een afweging te maken van alle belangen die betrokken zijn bij de vaststelling van het plan. Daarbij heeft de raad beleidsvrijheid. De voor- en nadelen van alternatieven dienen in die afweging te worden meegenomen. De raad heeft toegelicht dat hij vanwege een ter plaatse gevestigde school en een woning niet heeft gekozen voor verbreding van de weg in zuidelijke richting. Voorts is dit alternatief volgens de raad niet goedkoper, omdat in die situatie meer particuliere gronden zouden moeten worden verworven. Derhalve heeft de raad het door Yaghin en Delfani aangedragen alternatief bij zijn afweging betrokken. Gelet op de gegeven toelichting heeft de raad naar het oordeel van de Afdeling in redelijkheid niet voor verbreding van de weg in zuidelijke richting hoeven kiezen. Het betoog faalt.

8.3. In de plantoelichting is vermeld dat de wegverbreding van onder meer de Frans van de Laarstraat noodzakelijk is om het nieuwe Noorderbrugtracé verkeerskundig aan te sluiten op de bestaande wegen. Voor de breedte van de wegverbreding heeft de raad aangesloten bij de aanbevelingen van het Centrum voor Regelgeving en Onderzoek in de grond-, water-, wegenbouw- en verkeerstechniek die zijn opgesteld voor ontsluitingswegen. Voorts staat vast dat de huidige weg inclusief trottoir smaller is dan het voorziene wegontwerp. In hetgeen Yaghin en Delfani hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat een smallere weg ongewenst is gelet op de verkeersveiligheid en de doorstroming van het verkeer. Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad onvoldoende heeft onderbouwd dat een deel van het perceel van Yaghin en Delfani benodigd is om de wegverbreding te kunnen realiseren. Het betoog faalt.

8.4. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat Yaghin en Delfani niet onevenredig worden beperkt in hun parkeermogelijkheden als gevolg van het plan. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat het plan er weliswaar toe kan leiden dat Yaghin en Delfani hun auto niet meer direct naast hun woning kunnen parkeren, maar dat zij ter zitting hebben toegelicht dat dit een gedeelde oprit betreft waar zij in de huidige situatie slechts kortdurend kunnen parkeren. Voor het overige is niet gebleken van onvoldoende parkeermogelijkheden als gevolg van het plan. Het betoog faalt.

9. Voor zover Yaghin en Delfani in het beroepschrift hebben verwezen naar de inhoud van hun zienswijze, wordt overwogen dat in de overwegingen van het bestreden besluit is ingegaan op deze zienswijze. Yaghin en Delfani hebben in het beroepschrift, noch ter zitting redenen aangevoerd waarom de weerlegging van de desbetreffende zienswijze in het bestreden besluit onjuist zou zijn. Het betoog faalt.

10. Onder 3.8 is overwogen dat het ontbreken van een berekening van de geluidbelasting op de gevel van de woning ter hoogte van de zolder een omissie betreft en dat het besluit hogere waarden in zoverre onzorgvuldig is voorbereid. Als gevolg hiervan ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het standpunt van de raad bij de vaststelling van het plan dat ten aanzien van de woning van Yaghin en Delfani aan de bij het besluit hogere waarden voor de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting zou kunnen worden voldaan, onzorgvuldig tot stand is gekomen. Het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan is in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Awb genomen. Het betoog slaagt.

Bestuurlijke lus

11. De Afdeling ziet in het belang van een spoedige beëindiging van het geschil aanleiding de raad op te dragen om binnen zestien weken na verzending van deze uitspraak het onder 10 genoemde gebrek te herstellen. Onder 4 is aan het college de opdracht gegeven akoestisch onderzoek te doen naar de geluidbelasting ter hoogte van de zolder van de gevel van de woning aan het Frans van Laarplein 30. De raad dient vervolgens binnen genoemde termijn te bezien of dit onderzoek van het college aanleiding geeft het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan te wijzigen. Daarbij hoeft geen toepassing te worden gegeven aan afdeling 3.4 van de Awb. Dit besluit dient in dat geval op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te worden gemaakt. De raad dient de Afdeling de uitkomsten van het onderzoek en het eventuele gewijzigde besluit mede te delen.

12. Gelet op het voorgaande en hetgeen de Afdeling onder 4 heeft overwogen, wordt over de door Yaghin en Delfani aangevoerde beroepsgronden die zien op het woon- en leefklimaat wat betreft geluid en de waardevermindering van de woning pas in de einduitspraak beslist.

Trillinghinder

13. Yaghin en Delfani betogen dat de raad ten onrechte niet de gevolgen van de wegverbreding wat betreft trillinghinder voor hun woning heeft laten onderzoeken. Yaghin en Delfani voeren hiertoe aan dat de wegverbreding leidt tot onevenredige trillinghinder op hun perceel.

Yaghin en Delfani betogen ter zitting dat het onderzoek naar trillinghinder, dat na het bestreden besluit is verricht, een aantal gebreken bevat en dat de raad zich daarom niet op dat onderzoek heeft kunnen baseren. Yaghin en Delfani betogen voorts dat de trillinghinder gevolgen zal hebben voor de leefbaarheid van hun woning en dat onzeker is wat de gevolgen van trilling op lange termijn zijn.

Zij voeren voorts aan dat het wegontwerp voorziet in een verkeersdrempel nabij hun woning. Yaghin en Delfani betogen dat deze verkeersdrempel extra trillinghinder tot gevolg zal hebben. Yaghin en Delfani betogen voorts dat ten onrechte geen snelheid beperkende maatregelen zijn genomen.

13.1. De raad stelt dat hij geen onevenredige trillinghinder ter plaatse van de woning van Yaghin en Delfani verwacht. De raad wijst in dit verband op de geringe gevolgen van het plan wat betreft de verkeersintensiteit en de verschuiving van de weg.

De raad stelt verder dat ter hoogte van de kruising van de Frans van de Laarstraat en de Brusselseweg een verkeersplateau zal worden gerealiseerd. Dit verkeersplateau werkt volgens de raad attentieverhogend en bevordert de oversteekbaarheid. Het betreft volgens de raad geen traditionele drempel, maar een verhoging waarvoor niet hoeft te worden afgeremd indien het verkeer zich aan de maximale snelheid van 50 km/uur houdt. Gelet hierop verwacht de raad niet dat verkeer zwaar zal moeten afremmen en optrekken en dat hierdoor extra trilling zal worden veroorzaakt.

13.2. In het rapport "RMP Noorderbrugtracé, herberekening verkeersintensiteiten" van 17 september 2013, dat is opgesteld door Goudappel Coffeng, staat dat de verkeersintensiteit op de Fort Willemweg, die in het verlengde en in de nabijheid ligt van de Frans van de Laarstraat, nagenoeg even groot blijft. Gelet hierop heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat geen grote toename van het verkeer ter plaatse van de Frans van Laarstraat is te verwachten. Voorts is niet gebleken dat de aard van het verkeer door het plan zal veranderen. Voorts betreft het een verbreding van een bestaande weg waarvan de raad heeft toegelicht dat de verschuiving van de weg ongeveer 0,7 m richting de woning van Yaghin en Delfani bedraagt. Gelet op deze omstandigheden ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad gehouden was de gevolgen van het plan wat betreft trilling ter plaatse van de woning van Yaghin en Delfani te onderzoeken. Het betoog faalt.

13.3. Evenwel heeft de raad ter nadere onderbouwing van zijn standpunt een trillingsonderzoek laten uitvoeren. In het conceptrapport "Trillingsonderzoek SBR B Frans van de Laarplein 30 te Maastricht" van 24 juli 2014, dat is opgesteld door Cauberg Huygen, zijn de resultaten neergelegd van het onderzoek naar de trillinghinder voor personen in

gebouwen ter plaatse van de woning van Yaghin en Delfani als gevolg van de wegverbreding. Volgens het rapport zal de trillingssterkte als gevolg van het plan met ongeveer 20% toenemen ten opzichte van de huidige situatie. Geconcludeerd wordt dat nu de huidige trillingssterkte ruimschoots voldoet aan de streefwaarden, de trillingssterkte als gevolg van het plan niet zodanig zal toenemen dat niet meer kan worden voldaan aan de streefwaarden van de SBR-richtlijn.

13.4. In de enkele stelling van Yaghin en Delfani dat de raad zich niet op het rapport van Cauberg-Huygen heeft kunnen baseren omdat dit onderzoeksbureau vaker in opdracht van de raad onderzoeken heeft uitgevoerd, is naar het oordeel van de Afdeling geen grond gelegen om te twijfelen aan de betrouwbaarheid van het rapport.

Voor zover ter zitting is betoogd dat de berekende waarden niet representatief zijn omdat de metingen zijn uitgevoerd in de zomervakantieperiode, wordt als volgt overwogen. De raad heeft ter zitting toegelicht dat bij het onderzoek naar de trillinghinder met name de aard van het verkeer van belang is en niet de hoeveelheid verkeersbewegingen, aangezien zwaarder wegverkeer ook meer trilling veroorzaakt. In hetgeen Yaghin en Delfani hebben aangevoerd, ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het verkeersaanbod naar haar aard representatief is geweest, nu gedurende één week metingen hebben plaatsgevonden.

Het betoog dat de put in het wegdek is aangemerkt als enige bron van trilling, mist feitelijke grondslag. In het onderzoek is de trillinghinder onderzocht die afkomstig is van het wegverkeer. Een nabij de woning gelegen put in het wegdek is in het onderzoek betrokken omdat deze zorgt voor een ongelijkheid in het wegdek en daarmee een bron voor trilling is indien wegverkeer daar overheen rijdt.

In hetgeen Yaghin en Delfani hebben aangevoerd, ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad niet heeft kunnen uitgaan van de conclusies van het rapport van Cauberg-Huygen. De raad heeft zich, ook gezien de conclusies van dit rapport, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het plan niet leidt tot onevenredige trillinghinder voor personen ter plaatse van de woning van Yaghin en Delfani.

Wat betreft mogelijke trillingshinder vanwege een verkeersplateau heeft de raad ter zitting toegelicht dat ter hoogte van de kruising van de Frans van de Laarstraat en de Brusselseweg een verkeersplateau zal worden aangelegd. De afstand van dit verkeersplateau tot de woning van Yaghin en Delfani zal ongeveer 60 m bedragen. De raad heeft medegedeeld dat het verkeersplateau in hetzelfde materiaal zal worden uitgevoerd als de weg, hetgeen volgens de raad trillinghinder tegengaat. In hetgeen Yaghin en Delfani hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het verkeersplateau niet zal zorgen voor extra trillinghinder ter hoogte van de woning.

Verder heeft de raad onweersproken gesteld dat de woning en fundering van de woning van Yaghin en Delfani in 1958 zijn gerealiseerd en dat daarom geen trillingsschade is te verwachten. In hetgeen Yaghin en Delfani hebben aangevoerd, ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel

dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet aannemelijk is dat trillingschade aan de woning van Yaghin en Delfani als gevolg van het plan is te verwachten.

Het betoog faalt.

13.5. Voor zover Yaghin en Delfani met hun beroep willen bereiken dat snelheid beperkende maatregelen worden genomen, overweegt de Afdeling dat dit buiten het bestek van het plan valt. Het betoog faalt.

Het beroep van Leenders en Niesten

14. Leenders en Niesten zijn eigenaren van de percelen Frans van de Laarstraat 2 en Brusselseweg 222. Het beroep van Leenders en Niesten is gericht tegen het plandeel met de bestemming "Verkeer" voor de gronden tegenover hun percelen.

15. Leenders en Niesten betogen dat de plantoelichting niet overeenkomt met de verbeelding en hetgeen de raad heeft gesteld over de situering van het plandeel met de bestemming "Verkeer" ten opzichte van hun gebouwen. Leenders en Niesten voeren hiertoe aan dat op kaarten in de plantoelichting is aangegeven dat de voorziene wegverbreding hun gebouwen zal doorsnijden of raken, terwijl de raad heeft gesteld dat hiervan geen sprake is.

15.1. Uit artikel 3.1.6, eerste lid, van het Besluit ruimtelijke ordening volgt dat een bestemmingsplan vergezeld gaat van een plantoelichting. Deze plantoelichting maakt geen deel uit van het plan. Dit betekent dat geen bindende betekenis toekomt aan de plantoelichting. Dit betoog kan derhalve niet leiden tot een vernietiging van het bestreden besluit. Het betoog faalt.

16. Voorts betogen Leenders en Niesten dat de wegverbreding deels is voorzien ter plaatse van hun gebouwen. Voorts betogen zij dat, indien de wegverbreding tegen hun gebouwen aan is voorzien, dit de exploitatie van hun café aan de Brusselseweg 222 zodanig aantast dat rendabele exploitatie niet langer mogelijk is. Leenders en Niesten voeren hiertoe aan dat een deel van de parkeerplaatsen en het terras horende bij het café nodig is voor de wegverbreding en dus niet meer kan worden gebruikt ten behoeve van het café. Voorts zal de zij-ingang van het café direct uitkomen op het trottoir.

Leenders en Niesten betogen voorts dat het gebruik van de woning aan de Frans van de Laarstraat 2 en de bovenwoning aan de Brusselseweg 222 onevenredig wordt aangetast. Zij voeren hiertoe aan dat de voortuin van de woning aan de Frans van de Laarstraat 2 nodig is voor de wegverbreding. Hierdoor zal de voordeur van de woning direct uitkomen op het trottoir en komt de weg dichterbij de woning, aldus Leenders en Niesten.

16.1. Anders dan Leenders en Niesten betogen, is aan de gronden waar een café met bovenwoning op het perceel Brusselseweg 2 is gerealiseerd, niet de bestemming "Verkeer" toegekend. Evenmin is de bestemming "Verkeer" toegekend ter plaatse van de woning op het perceel Frans van de Laarstraat 2. Dit bestemmingsplan leidt er derhalve niet toe dat de

gebouwen niet meer als zodanig in stand kunnen blijven.

Verder staat vast dat een deel van het perceel horend bij het café op het perceel Brusselseweg 222 benodigd is voor de voorziene wegverbreding. Derhalve kan dat gedeelte van het perceel niet meer worden gebruikt ten behoeve van parkeerplaatsen en een terras bij het café. Leenders en Niesten hebben echter niet aannemelijk gemaakt dat het vervallen van het terras de bedrijfsvoering van hun café ernstig raakt. Voorts neemt de Afdeling in aanmerking dat de raad ter zitting heeft medegedeeld dat het thans geldende bestemmingsplan "Maastricht-West" de mogelijkheid biedt om aan een andere zijde van het café een terras te realiseren. De Afdeling ziet in hetgeen Leenders en Niesten hebben aangevoerd evenmin aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat met het verdwijnen van twee á drie van de ongeveer acht parkeerplaatsen Leenders en Niesten onevenredig in hun parkeermogelijkheden worden beperkt. Voorts heeft de raad zich wat betreft de omstandigheid dat een zijdeur van het perceel Brusselseweg 222 en de voordeur van het perceel Frans van de Laarstraat 2 direct op het trottoir zullen uitkomen, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het uitkomen van een deur direct op een trottoir niet ongebruikelijk is in stedelijke gebieden.

Het betoog faalt.

17. Leenders en Niesten betogen dat de raad zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van bodemverontreiniging die aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat. Leenders en Niesten voeren hiertoe aan dat de raad ten onrechte geen bodemonderzoek heeft laten uitvoeren.

17.1. In het rapport "Vooronderzoek milieuhygiënische bodemkwaliteit partiële herziening Maastricht west e.o. te Maastricht" van 16 augustus 2013, dat in opdracht van de raad is opgesteld door Artifex Terra, zijn de resultaten neergelegd van het onderzoek naar de aanwezigheid van bodemverontreiniging in het plangebied. In het rapport staat dat onderzoek naar de bodemkwaliteit is gebaseerd op 23 bodemdossiers. De omstandigheid dat het onderzoek naar bodemverontreiniging niet is uitgevoerd door het uitvoeren van metingen leidt niet tot het oordeel dat de raad zich niet op het rapport mocht baseren, nu dit onderzoek is gebaseerd op eerdere bodemonderzoeken ter plaatse. Leenders en Niesten hebben de conclusie van het rapport dat voor het realiseren van nieuwe bestemmingen in het plangebied geen belemmeringen zijn niet bestreden. Gelet hierop ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de aanwezige bodemverontreiniging op voorhand niet aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat. Het betoog faalt.

18. Ook betogen Leenders en Niesten dat het woon- en leefklimaat ter plaatse van hun gebouwen onevenredig zal worden aangetast. Leenders en Niesten voeren hiertoe aan dat het plan leidt tot een toename van de verkeersintensiteit en tot een verkeersonveilige situatie. Verder zal het plan

leiden tot meer stank-, trilling- en geluidhinder en een hogere concentratie fijn stof en stikstofdioxide tot gevolg hebben, aldus Leenders en Niesten.

18.1. In het rapport "RMP Noorderbrugtracé, herberekening verkeersintensiteiten" van 17 september 2013, staat dat de verkeersintensiteit op de Fort Willemweg, die in het verlengde en in de nabijheid ligt van de Frans van de Laarstraat, nagenoeg even groot blijft. Voorts staat in het rapport dat de Brusselseweg als gevolg van een gekozen kruispuntoplossing aanzienlijk rustiger wordt.

In het rapport "Onderzoek luchtkwaliteit bestemmingsplan Maastricht-West" van 17 september 2013, dat is opgesteld door Goudappel Coffeng, staat dat geen van de grenswaarden voor stikstofdioxide en fijn stof als gevolg van het plan wordt overschreden.

In het rapport "Akoestisch onderzoek bestemmingsplan Maastricht-West" van 17 september 2013, opgesteld door Goudappel Coffeng, staat dat voor het perceel Brusselseweg 222 de hoogste huidige geluidbelasting 62 dB bedraagt. Ten behoeve van het onderhavige plan is een hogere waarde van 64 dB vastgesteld. Voor het perceel Frans van de Laarstraat 2 bedraagt de hoogste huidige geluidbelasting 62 dB. Ten behoeve van het onderhavige plan is een hogere waarde van 63 dB vastgesteld.

18.2. Leenders en Niesten hebben niet aannemelijk gemaakt dat de conclusies in voornoemde rapporten onjuist zijn. Dat sprake zal zijn van een verkeersonveilige situatie als gevolg van het plan hebben Leenders en Niesten niet nader onderbouwd. De Afdeling ziet in het niet onderbouwde betoog van Leenders en Niesten dat trillinghinder zal ontstaan evenmin aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet aannemelijk is dat het plan leidt tot onaanvaardbare trillinghinder.

Gelet op de conclusies van voornoemde rapporten heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de gevolgen voor het woon- en leefklimaat van Leenders en Niesten niet zodanig zijn dat om die reden het plan niet had mogen worden vastgesteld. De raad heeft in dit verband in redelijkheid een zwaarder gewicht kunnen toekennen aan de belangen die zijn gediend met de verbeterde doorstroming en ontsluiting van onder meer de Frans van de Laarstraat die op dit moment onvoldoende verkeerscapaciteit heeft, dan aan het belang van Leenders en Niesten.

Het betoog faalt.

19. Leenders en Niesten betogen dat de mogelijkheden tot verhuur van de woning op het perceel Frans van de Laarstraat 30 sterk zullen afnemen, nu een deel van dat perceel nodig is voor de wegverbreding. Leenders en Niesten betogen voorts dat de waarde van het café onevenredig wordt verminderd vanwege het verlies van het terras.

19.1. Leenders en Niesten hebben niet aannemelijk gemaakt dat de verwachting bestaat dat de eventueel nadelige invloed van het plan op de waarde van hun woning zodanig zal zijn dat de raad bij de afweging van de belangen hieraan een groter gewicht had moeten toekennen dan hij heeft gedaan. In dit verband betreft de Afdeling dat de raad heeft aangegeven dat

Leenders en Niesten in het kader van de grondverwerving een schadeloosstelling op basis van de onteigeningswet ontvangen en tevens een vergoeding voor eventueel noodzakelijke aanpassingen aan resterende eigendommen en waardevermindering van de resterende gronden ontvangen. Het betoog faalt.

20. Leenders en Niesten hebben in het beroepschrift voor het overige verwezen naar ingediende zienswijzen. In de overwegingen van het bestreden besluit is ingegaan op deze zienswijzen. Leenders en Niesten hebben geen redenen aangevoerd waarom de weerlegging van de desbetreffende zienswijzen in het bestreden besluit onjuist zou zijn. Het betoog faalt.

21. Gelet op het voorgaande is het beroep van Leenders en Niesten ongegrond.

Relativiteit

22. Voor zover in deze uitspraak is geoordeeld dat de beroepsgronden falen, heeft de Afdeling zich niet uitgesproken over de vraag of artikel 8:69a van de Awb aan de vernietiging van de bestreden besluiten in de weg staat.

Proceskosten

23. Met betrekking tot Leenders en Niesten bestaat voor een proceskostenveroordeling geen aanleiding.

Ten aanzien van Yaghin en Delfani zal in de einduitspraak worden beslist over de proceskosten en vergoeding van het betaalde griffierecht.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. verklaart het beroep van A.M.T.M. Leenders en J. Niesten tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Maastricht van 14 februari 2014 tot vaststelling van het besluit hogere waarden voor onder meer de percelen Brusselseweg 222 en Frans van de Laarstraat 2 niet-ontvankelijk;
- II. verklaart het beroep van A.M.T.M. Leenders en J. Niesten tegen het besluit van de raad van de gemeente Maastricht van 18 februari 2014 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Partiële herziening bestemmingsplan Maastricht-West" ongegrond;
- III. draagt het college van burgemeester en wethouders van Maastricht op om binnen 16 weken na de verzending van deze tussenuitspraak:
  1. met inachtneming van overweging 4 het daar omschreven gebrek te herstellen en
  2. de Afdeling en de andere betrokken partijen de uitkomst mede te delen en een eventueel gewijzigd besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mede te delen;
- IV. draagt de raad van de gemeente Maastricht op om binnen 16 weken na verzending van deze tussenuitspraak:
  1. met inachtneming van overweging van overweging 11 het daar omschreven gebrek te herstellen en
  2. de Afdeling en de andere betrokken partijen de uitkomst mede te delen en een eventueel gewijzigd besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mede te delen.

Aldus vastgesteld door mr. W.D.M. van Diepenbeek, voorzitter, en mr. E. Helder en mr. R. Uylenburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, griffier.

w.g. Van Diepenbeek
voorzitter

w.g. Van Loo
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2014

418-763.

Verzonden: 26 november 2014